

[Bertel Dahlgaard.]

melser om, i hvilke tilfælde beskikkelsen fortabes. Der er i denne forbindelse givet ministeriet, nærmere betegnet handelsministeriet, visse beføjelser. Jeg vil gerne slutte disse bemærkninger med at udtrykke håbet om, at ministeriet til betryggelse for de store samfundsinteresser, det her drejer sig om, og til gavn også for den statsautoriserede revisorstand, vil være meget påpasselig og udvise fornøden strengthed overfor de få, der måtte misbruge tilliden.

Thestrup: Jeg kan ikke tage standpunkt til, om det, der er fremdraget her i dag i denne forespørgsel, er rigtigt, og det kan heller ikke være min opgave at tage stilling dertil, men efter at den højtærede justitsminister har lovet at foretage den undersøgelse, der — saaledes som sagen nu foreligger — endnu kan rejses, kan vi ikke stemme for det fremsatte forslag om overgang til dagsordenen. Jeg går ud fra, justitsministeren mener, at den undersøgelse, der er foretaget af anklagemyndigheden, er foretaget på en sådan måde, at der ikke er anledning for ministeren til at rejse kritik imod den; jeg går ud fra, at der virkelig af anklagemyndigheden er foretaget en undersøgelse på normal og forsvarlig måde, og at justitsministeren eventuelt kan sige noget om det her. Men sådan som sagen ligger nu, kan vi ikke stemme for det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, der er fremsat.

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Det glæder mig, at mine bemærkninger i det mindste fik repræsentanter for de fleste partier her i salen til at komme op på talerstolen og sige nogle ord, selvom det jo ikke var så mange.

Jeg beklager meget, hvis jeg skulle have fornærmet det ærede medlem hr. Hækkerup med min replik til statsministeren, men den, der kommer med tilråb, navnlig nede fra ministerbænkene, risikerer altid, at taleren går ind på disse tilråb og svarer igen på dem. Og når jeg svarede, som jeg gjorde, har det sin naturlige forklaring deri, at medens der dog er visse borgerlige blade, som har omtalt de graverende afsløringer; der er kommet frem vedrørende Wright, Thomsen & Kier-sagens behandling, så har den socialdemokratiske presse med flid holdt sin bøsse. Det har unægtelig kunnet give offentligheden et indtryk af, at den var interesseret i, at der blev tiet stille saa meget som muligt om denne sag. Hvis dette indtryk er forkert, kan man gøre sit til at bortvejre

det, ved at man loyalt gengiver, hvad der er kommet frem. Det kan jo endda gøres, uden at man lider noget egentligt journalistisk nederlag, derved at man f. eks. loyalt refererer, hvad jeg har sagt i denne debat — men det tør man vel ikke håbe på.

Det ærede medlem hr. Thestrup erklærede, at man kan ikke tage standpunkt, men efter justitsministerens løfte finder man sig fuldkommen beroliget.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ønskede loven fulgt i alle henseender, så der ikke bliver anledning til kritik, men siger, at i dette møde kan vi ikke afgøre sagen, og han tilføjer, at når sagen oversendes til revisionsudvalget for tyske betalinger, er der gjort alt, hvad man kan forlange, for dets undersøgelse vil være fuldkommen betryggende. Jeg har en anden mening, af den simple grund, at dette udvalg ikke er kompetent til at foretage en sådan undersøgelse. Som adskillige fremtrædende jurister har sagt til mig: så er Københavns hovedbanegårds billetkontor lige så kompetent til at undersøge denne sag. (*Bertel Dahlgaard:* Er det jurister, der er kommet med en sådan bemærkning?). Ja, det er. (*Bertel Dahlgaard:* Hvem er det?). Det må jeg have lov at beholde for mig selv. Det ærede medlem kunne jo have optaget en diskussion om vurderingen af dette udvalgs kompetence og egnethed, eftersom denne bemærkning har været offentligt fremme i dagspressen, men dèr har det ærede medlem og hans parti altså ikke følt trang til at polemisere mod denne opfattelse.

Men må jeg have lov til at sige til det ærede medlem, at i det blad, der formentlig er det ærede medlems partiblads, nemlig „Politiken“, stod der den 26. september 1948 en artikel af professor Stephan Hurwitz, hvori denne fremkom med følgende udtalelse, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„En erkendelse af, at sagen Wright, Thomsen & Kier trænger til yderligere undersøgelse, ligger også i den nu af justitsministeren truffne beslutning om en prøvelse af den foretagne revision ved revisionsudvalget for tyske betalinger. Men er denne beslutning fyldestgørende? Kan udvalget foretage en til bunds gående undersøgelse af samtlige relevante punkter i den af statsadvokat Carl Madsen til justitsministeriet afgivne redegørelse? Tiden vil vise det. Offentligheden må kræve, at der punkt for punkt tages stilling til de i denne redegørelse indeholdte klager over sagens hidtidige behandling og afgørelse.“

Jeg tror, det ærede medlem vil være enig